25/12/2023

Πυρήνες Ειρήνης – Άρθρο του Μητροπολίτου Δημητριάδος Ιγνατίου

/ Γνώμες

Πυρήνες Ειρήνης

Άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου στην «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», 24/12/2023

Ορισμένοι θα υποστηρίξουν πως πρόκειται για σύμπτωση. Κάποιοι άλλοι θα διακηρύξουν πως πρόκειται για εκπλήρωση κάποιου θεϊκού σχεδίου. Το βέβαιον είναι πως, 2000 χρόνια πριν, ένα ιστορικό πρόσωπο, ο Ιησούς Χριστός, ξεκίνησε την επίγεια παρουσία Του σε έναν τόπο που μοιάζει ανοιχτή πληγή μέχρι και σήμερα. Αυτά τα τραγικά που συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή και πλημμυρίζουν κάθε βράδυ τις οθόνες και τις καρδιές μας, δεν αποτελούν παρά έναν ακόμη κρίκο σε μία αιματοβαμμένη αλυσίδα από το αίμα αθώων, που βρέθηκαν εκτεθειμένοι και ανυπεράσπιστοι ανάμεσα στις μυλόπετρες της ανθρώπινης ιστορίας.

Ακριβώς εκεί, όπου αιμορραγεί η πληγή του πλανήτη, ένα περιφρονημένο βρέφος, που βρήκε κλειστές τις πόρτες και τις καρδιές των συμπατριωτών του, αναγγέλθηκε ως Άρχοντας της ειρήνης για το ανθρώπινο γένος. Ακριβώς εκεί, όπου ο πόλεμος αποτελεί, αιώνες τώρα, μια τραγική κανονικότητα, ένας υπερκόσμιος ήχος ανήγγειλε «επί γης ειρήνη», προφητεύοντας τον προορισμό αλλά και τη μοίρα ενός νεογέννητου παιδιού. Κάθε χρόνο, τέτοιες μέρες, όσοι πιστεύουν στην μοναδικότητα του Χριστού και έχουν συντονίσει τις ζωές τους σύμφωνα με τον λόγο και το παράδειγμά Του, στρέφουν τα μάτια της καρδιάς τους στα μέρη εκείνα και ανανεώνουν μέσα τους την ελπίδα μιας παγκόσμιας ειρήνης, βασισμένης στην αγάπη.

Ίσως η αγάπη να μοιάζει αδύνατη και ανεπαρκής για να αντισταθεί στον χείμαρρο της μοχθηρίας και της κτηνωδίας που κατακλύζει την ανθρωπότητα. Έτσι φαινόταν και τότε. Όλοι πίστευαν, όπως και σήμερα, πως η τυραννία μπορεί να ανατραπεί μόνον από έναν μεσσία πανίσχυρό και τροπαιούχο. Στο αίτημα αυτό, η αγάπη που πρότεινε ο Μεσσίας της χριστιανικής εκκλησίας, γέμισε με απογοήτευση όσους πίστευαν πως τη λύση στην παγκόσμια αιματοχυσία μπορεί να δώσει μόνον η ειρήνη των όπλων. Αυτή η απογοήτευση μετασχηματίστηκε σε μίσος και αυτό το μίσος ύψωσε έναν σταυρό στον Γολγοθά. Εκεί, φάνηκε να πεθαίνει ένας ακόμη ρομαντικός της ιστορίας. Ούτε εκείνος όμως πέθανε, ούτε και η αλήθεια που αποκάλυψε. Μία αλήθεια που επιβεβαιώνεται καθημερινά στις μέρες μας. Μία αλήθεια που αποκαλύπτει πως, κέντρο των εξελίξεων δεν είναι οι παγκόσμιοι οργανισμοί και τα κέντρα εξουσίας αλλά η ίδια η ανθρώπινη ψυχή, μέσα στην οποία παίζεται το παιχνίδι του πολέμου και της ειρήνης για όλη την ανθρωπότητα. Αυτό είναι το αληθινό, το κατασκότεινο σπήλαιο της Βηθλεέμ, που υπάρχει στο βάθος της κάθε ψυχής. Αυτό είναι το σπήλαιο που ο Χριστός διακαώς επιθυμεί να φωτίσει με το φως του προσώπου Του. Τα πεδία της μάχης δεν αποτελούν παρά το σύμπτωμα μιας ανθρωπότητας που ζει στο σκοτάδι, εξαιτίας της απώλειας της χαράς και του νοήματος της ζωής. Μπορεί τα χώματα του Ισραήλ και της Γάζας να είναι νωπά από το αίμα, ο πόλεμος όμως έχει διεισδύσει σε όλες τις δομές της ανθρώπινης κοινωνίας και μετρά καθημερινά θύματα απονιάς και αρπαγής.

Με αυτά τα δεδομένα, το κήρυγμα της αγάπης που απευθύνει ο Χριστός μέσω της Εκκλησίας του στον άνθρωπο τής κάθε εποχής δεν αποτελεί πρόσκληση σε έναν γλυκερό και παθητικό συναισθηματισμό αλλά προσκλητήριο αναγέννησης τής κάθε ανθρώπινης ύπαρξης με σκοπό να μεταμορφωθεί σε πυρήνα μιας παγκόσμιας ειρήνης.

Όσο περνούν τα χρόνια, η πολυπόθητη ειρήνη μοιάζει όλο και περισσότερο με θλιβερή ουτοπία. Στα πρόσωπα όμως εκείνων που αναζητούν την ένωση με τον Χριστό, τον Άρχοντα της ειρήνης, και μεταβάλουν την ύπαρξή τους σε πηγή ειρηνοποιίας, η συμφιλίωση μεταξύ των ανθρώπων γίνεται ορατή και το όραμα για μία ζωή που θα χαίρεται κανείς να τη ζει, παραμένει ρεαλιστικό, διεκδικώντας τη θέση του στην ανθρώπινη ιστορία.

Όσο ο Χριστιανισμός της δυναμικής αγάπης θα δέχεται να πληρώνει καθημερινά το κόστος της σύγκρουσης με την παθητικότητα και τον ατομισμό της σύγχρονης κοινωνίας, τα Χριστούγεννα θα παρακάμπτουν την καταναλωτική μανία και θα παραμένουν για πάντα ως πηγή ανατροπής ποικίλων σχεδίων και ρεαλιστικής ελπίδας για έναν καλύτερο κόσμο.